

Ερώτηση στον Θεό (Άγιος Μακάριος της Όπτινα)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Οκτωβρίου 9, 2019

-Εσύ, πού με την ανείπωτη καλοσύνη Σου μάς δημιούργησες, πές μας, **γιατί γέμισες τη ζωή μας με θλίψη;** Το έλεός Σου δεν σε κάνει να λυπάσαι για αυτά που υποφέρουμε; **Γιατί μου παραχωρείς την ύπαρξη και αργότερα την παίρνεις με έναν όδυνηρό θάνατο;**

-Δεν με εύχαριστούν, λέει ο Θεός, οι ασθενειές σου, ω άνθρωπε. **Αλλά, από τους σπόρους της θλίψης και της λύπης σας, θέλω να σᾶς φέρω καρπούς αιώνιας και μεγαλοπρεπούς χαρᾶς.** Έγραψα τὸν νόμο τοῦ θανάτου καὶ τῆς καταστροφῆς ὄχι μόνο στὸ σῶμα σας, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἀντικείμενο αὐτοῦ τοῦ ὄρατοῦ κόσμου. **Διέταξα ὅλο τὸν κόσμο, μαζί με τὸ σῶμα σας, νὰ σᾶς φωνάξει ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ ζωὴ καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτα μόνιμο ἐδῶ στὸ ὁποῖο ἡ καρδιά σας πρέπει νὰ προσκολληθεῖ μέσω δικαιολογημένης ἀγάπης.**

Όταν δὲν ἀφουγκράζεστε τὴν ἀπειλητικὴ φωνὴ ὀλόκληρου τοῦ σύμπαντος, τότε τὸ πατρικὸ ἔλεός μου, τὸ ὁποῖο πάντα σᾶς εὐχεται ἀπεριόριστο καλό, με ὠθεῖ νὰ σηκώσω τὸ σκῆπτρο τῆς τιμωρίας. **Όταν σᾶς βασανίζω με πειρασμούς, σᾶς ἐξαντλῶ με ἀσθένειες, με κύματα ἀπὸ τύψεις, εἶναι γιὰ νὰ ἐγκαταλείψετε τὴ μωρία σας, νὰ γίνετε σοφοί, νὰ σταματήσετε νὰ ἀναζητᾶτε σκιὰς καὶ νὰ ἐπιστρέψετε στὴν πορεία τῆς ἀλήθειας καὶ ταυτόχρονα στὸ μονοπάτι τῆς σωτηρίας.**

Τὸ ἀπαράμιλλο ἔλεός μου καὶ ἡ ἀπεριόριστη ἀγάπη μου γιὰ τὰ ἀνθρώπινα ὄντα με ἀνάγκασαν νὰ πάρω τὴ σάρκα σας ἐπάνω στὸν ἑαυτό μου. Μέσα ἀπὸ τὴν ταπείνωσή μου ἀποκάλυψα τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ στὸ ἀνθρώπινο γένος. Ὑποφέροντας στὸν Σταυρὸ γιὰ τὴ Σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐπιθυμῶ νὰ ἐλκύσω στὸν ἑαυτό μου, τοὺς προσβάλλω πρῶτα με θλίψη καὶ με αὐτὰ τὰ βέλη τῆς θλίψης ἀπονεκρώνω τὶς καρδιές τους στὶς προσωρινές ἀπολαύσεις. Τὸ σκῆπτρο τῆς τιμωρίας εἶναι ἕνα ἔμβλημα τῆς ἀγάπης μου γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

(Πηγή: agiazoni.gr)